

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
 לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
 שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
 יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

שאלה בוערת

הרב טוביה בולטון

נולדתי בדטרויט, משיגן, בשנת תש"ה (1945), בן למשפחה יהודית לא דתית. באותם ימים כולם נהגו לערוך חגיגת בר-מצווה, אפילו מי שלא היו דתיים, אבל נהגו להתבדח ולומר שאצל אנשים כמונו החגיגה הייתה תשעים ותשעה אחוז 'בר', ורק אחוז אחד 'מצווה'...

בשנת תשכ"ג (1963), נכנסתי ללמוד באוניברסיטת משיגן, וכעבור ארבע שנים סיימתי תואר ראשון בפילוסופיה. במהלך ארבע השנים שלמדתי באוניברסיטה, הצלחתי להשיל מעלי אפילו את אותו אחוז בודד של 'מצווה' שעוד היה לי בזמן הבר-מצווה, ובאותו שלב הפכתי את יתר תשעים ותשעת האחוזים של 'בר' לעיסוקי במובן המילולי - הפכתי לזמר הבית באחד המועדונים בעיר האוניברסיטאית אן-הרבור, משיגן.

יום אחד, הגיע להרצות באוניברסיטת משיגן אחד הפרופסורים ידועי השם, שלקח כמויות עצומות של סם פסיכודלי עוצמתי. הייתי בין האלפים שהגיעו לשמוע אותו - האולם היה מלא עד אפס מקום, והיו עוד אנשים שהצטופפו בעמידה. הוא דיבר על החשיבות של נטילת הסם החדש הזה, הפותח "אופקים חדשים בנשמה שלך, וגורם לך להיות מי שאתה באמת". הוא הוסיף ואמר שמי שמצוי בהארה הזו, לא יזיק לאיש, וטען שיש רק רוע אחד בעולם...

ישבתי על קצה הכסא בצפייה דרוכה לשמוע מהו אותו רוע אחד ויחיד, וחשבתי לעצמי שברגע שהוא יסיים את דבריו, אלך ואקח קצת מהסם הזה, שהוא בוודאי הפתרון לכל בעיות העולם.

ואז הוא נקב בשמו של אותו רוע יחיד הקיים בעולם - היהודים המאמינים ואלוקיהם הקנאי.

כעת, קשה לומר שהייתה לי אז זהות יהודית כלשהי - בקושי הייתי מודע לעצם היותי יהודי - אבל הנה ניצב לו האדם הזה, ואומר שמכל האומות בעולם, מכל הגזעים והדתות, היהודים הם המרושעים.

לכן, במקום לסמוך על דבריו ולקחת מנת סם, החלטתי

שאני הולך לברר לעצמי את העניין הזה. האיש הזה טען שהיהודים רעים, ואני רציתי להבין מה הוא מצא ביהודים שהוא עד כדי כך שלילי, וכיצד הוא ידע זאת.

כדי לגלות על אודות היהודים, התחלתי בקריאת התנ"ך, ותוך כדי קריאת סיפורי בראשית, נדהמתי לגלות שהתנ"ך הוא לא לגמרי תנ"כי. זאת אומרת, אברהם לא עשה שום ניסים. יצחק ויעקב לא דיברו על גן עדן; הם גם לא דיברו על גיהנום. הם בכלל לא נשאו שום דרשות. לא היו להם פולחנים. הרי אלו הם חומרי הגלם שמהם עשויות הדתות, ולא מצאתי זכר לכל אלה כאן.

כך, פיתחתי אובססיה בניסיון להבין את אברהם, יצחק ויעקב. את כל שאר הדתות הצלחתי להבין - למדתי באוניברסיטה לימודי דת השוואתית, ובמיוחד פילוסופיה של דתות המזרח, וידעתי שדתות בדרך כלל מבטיחות לאדם כוחות וגילויים חדשים, או תענוגות והארות חדשות. אבל כאן לא היו שום הבטחות. אפילו חלק מההבטחות שהאלוקים נתן לאברהם, ליצחק וליעקב, הוא לא קיים בימי חייהם. גם משה לא זכה להיכנס אל

«

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1500 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

הארץ המובטחת. לכן, לא הצלחתי להבין מה בדיוק הרעיון ביהדות.

בניסיון למצוא את התשובות לשאלות הללו, ביקרתי בהרבה בתי כנסת והלכתי לרבנים שונים, אך לא קיבלתי תשובות שהניחו את דעתי, עד שבשנת תשל"א (1971), פגשתי חסיד - היה זה הרב איצ'ה מאיר קאגאן, אדם נפלא. שאלתי אותו את כל השאלות שלי, והוא אמר, "אתה חייב לפגוש את האדם הזה", תוך שהוא מצביע על תמונה של הרבי מליובאוויטש. וכך עשיתי. הנסיעה ממישיגן לניו יורק ברכב ארכה שתים עשרה שעות, אבל קמתי ונסעתי.

הגעתי למרכז חב"ד העולמי שבשדרת איסטון פארקוויי מספר 770 בעיצומה של התוועדות שערך הרבי. כשנכנסתי פנימה, היו שם בין חמש מאות לשבע מאות חסידים, והם שרו מנגינה חסידית יפהפייה. אני מאוד אהבתי מוזיקה - הייתי מוזיקאי מקצועי - אך מעולם לא שמעתי מוזיקה שכזו. המנגינה הזו הכניסה אותי למין מצב תודעתי שונה לגמרי, פתוח וחיובי יותר.

ואז הרבי החל לדבר. הוא דיבר במשך כשעתיים בידיש, שפה שאותה לא הבנתי כלל, אבל הבטתי בו, והבטתי בחסידים. ראיתי שהרבי לא דיבר כמו 'גורו'; הוא ריתק את הקהל. כל האווירה הייתה משהו שמעולם לא חוויתי כדוגמתו קודם לכן. זה לא היה רוחני, וזה בוודאי לא היה גשמי. זה היה משהו מאוד אמיתי.

התחלתי לחשוב לעצמי: מי הוא האדם הזה? לא ייתכן שזהו אדם רגיל. אבל הוא לא מלאך, או איזה מיסטיקן. אז מי הוא? ואז קלטתי לפתע - הוא יהודי כמו אברהם, יצחק ויעקב. ואמרתי לעצמי, "הוא יהודי, ואני יהודי. אני נשאר כאן".

וכך עשיתי. נשארתי כדי ללמוד איך להיות כמו אברהם, יצחק ויעקב, איך להפוך את העולם למקום טוב יותר. למדתי בישיבה שנקראת 'הדר התורה', וממש נשאבתי אל תוך הלימודים - הייתי לומד יומם ולילה. אך נותרה לי עוד שאלה בוערת אחת - נושא אחד שמאוד הטריד אותי.

באותו זמן זכיתי להיכנס לראשונה לפגישה אישית עם הרבי, פגישה המכונה 'יחידות'. תכליתה של פגישה מעין זו היא לעורר רובד פנימי שנשמה, דרגה המכונה 'יחידה שבנפש' - אותו חלק שנשמה שלנו שרוצה באמת לבצע עניינים בעולם הזה, לתקן אותו ולהפוך אותו למקום טוב יותר.

כאשר נפגשתי עם הרבי, שיתפתי אותו בבעיה הגדולה שהטרידה אותי. אמרתי לו שדתות המזרח מעולם לא

משכו אותי. הפילוסופיה שלהם - שדיברה על הארה ו'נירוונה' - היא מעניינת, אבל ביסודם של דברים, אלו דתות אנוכיות, הממוקדות רק באני, ולא ברווחתם של אחרים. אבל הנצרות, חשבתי, היא שונה. הנוצרים נהו אחר אדם שאמר, "השליכו את הכל, ביטחו רק באלוקים, וכך תמצאו קדושה". לרגע לא עלה על דעתי שאיש זה הוא האלוקים, אבל כן סברתי שיש לו מסר חדש וחשוב. לכן אמרתי לרבי, "המחשבה הזו לא עוזבת אותי. מה עלי לעשות?"

תשובתו של הרבי הייתה, "תפקידך הוא ללמוד תורה, ולשכוח לחלוטין מכל זה. כל בדל של אמת שאולי קיים בדת ההיא, מקורו בתורה".

שאלתי, "ואם אלמד תורה, האם אצליח להוכיח את השקר שבנצרות?"

על כך ענה הרבי, "לא, אין זה תפקידך. תפקידך הוא להתמקד בטוב. אתה צריך ללמוד תורה, אתה צריך ללמוד גמרא והלכה וחסידות".

ברגע שהרבי אמר את הדברים הללו, נרגעתי. היה זה כאילו הפכתי לאדם אחר. כאילו שבאופן רוחני, הוא חיזק משהו בתוכי, והבנתי שהאושר לא יגיע מהכיוון הזה. באמצעות כמה מילים בודדות, הרבי הסיר מעלי עול עצום, ומאז יכולתי להתרכז בלהיות יהודי.

הרב טוביה בולטון עומד בראש ישיבת 'אור תמימים' לדוברי אנגלית בכפר חב"ד. הוא רואיין בביתו בכפר חב"ד בחודש אדר ב', תשע"ד (2014).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשי"ד (1954) — במכתב למר זלמן שז"ר, מי שמאוחר יותר התמנה לנשיא המדינה, מעודד אותו הרבי ליטול חלק בכתיבת מחקר העוסק בתולדות אדמו"ר הזקן וכתביו. הרבי גם מצרף למכתבו חומר הרלוונטי למחקר זה, ומברכו להצליח ולהביא את העניין לידי גמר טוב, בפרט לאור העובדה שהוא צאצא לאדמו"ר הזקן ואף קרוי על שמו - שניאור זלמן.¹ י"ד באייר

1 אגרות קודש, כרך ט, עמ' לו

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org